

talelse. Jeg ved fra tidligere Forhandlinger i dette høje Ting, hvorledes de elsker Landsoverskatteraadets Næstformand; han er blevet anført, i Diskussionerne med mig, som en særlig sagkyndig paa dette Omraade, man har en Gang anført Udtalelser af ham for dermed, det haabede man, at kunne svække mine Udtalelser. Det er altsaa en Mand, som de ærede Medlemmer af Venstre har fuld Tillid til i disse Spørgsmaal. Og han giver denne almene Dom, den er almen over hele Linien, han siger: Landmændenes Indkomstansættelser har været for lave. Han drøfter saa i denne Artikel, hvorledes man kunde tænke sig, at Ansættelserne kunde blive rigtige, og om denne Ting skal jeg tillade mig senere at spørge den højtærede Finansminister.

Men saa dokumenterer han, hvorfor han er kommet til det Resultat, og til Dokumentation anfører han et Sted en Anmærkning, som jeg beder om Tilladelse til at oplæse. Den staar Side 199 i Afhandlingen. Han siger dér: „I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at Landmændene som Regel anslaaer Værdien af deres Privatforbrug alt for lavt, i mange Tilfælde meningsløst lavt. . . . I alt har 273 Gaardmænd med Formue mellem 100 000 og 250 000 Kr. (altsaa Toppen af Gaardmændene) opgivet Privatforbruget. Disse 273 Gaardmænds gennemsnitlige selvangivne Formue pr. 1. Januar 1922 er 136 300 Kr.“ I Parentes skriver han: „Den virkelige Formue betydeligt højere“. Han fortsætter: „Ejendommenes gennemsnitlige Ejendomsskyld 83 400 Kr. Deres gennemsnitlige Privatforbrug skulde efter deres eget Skøn være 4 968 Kr. i 1921“. Hvis jeg nu regner, at de har en beskeden Renteindtægt af deres Formue paa 3½ pCt., vil ærede Medlemmer se, at de omtrent har haft den samme Sum i beskudte Renter af deres Formuebesiddelse som det, de opgiver som deres Privatforbrug. Han føjer til: „Af de nævnte 273 Gaardmænd ejede 42 Luksusbil“ — det er ikke en almindelig lille Førbil, der er Tale om, det er Luksusbil — „og disses Privatforbrug for 1921 er anslaaet af dem selv til i Gennemsnit 6 374 Kr.“

Han gaar saa videre i sine Betragtninger, idet han fortæller om, hvorledes det er gaaet med en foretagen Revision af enkelte særlig velhavende og store Gaardmænds Opgivelser af Formue, og saa siger han Side 201: „Det viser sig da i de allerfleste Tilfælde, at Landmændene har opgivet for lave Formuebeløb paa de aarlige Selvangivelses- og Formueskemaer og der-

med ogsaa for lave Indkomstbeløb, eftersom Indkomstens Størrelse jo som Regel er afhængig af Formuens Størrelse og Formuens Vækst.“ Han føjer til: „Det kan dog allerede nu siges, at af de Landmænd, som i Flæng er udpeget til Undersøgelse, har ca. ¾ opgivet Formuen og Indkomsten for lavt, mange af dem endog meget for lavt.“

Nu kunde man spørge: Hvad er det for en Opgivelse, der her er Tale om? Jeg erindrer, skønt alle ærede Medlemmer her i Salen kender det, om; at det er den pligt-mæssige Selvangivelse af Formuen, som Loven kræver. Jeg erindrer endvidere om, at det for de ærede Medborgere, der her er Tale om, i det væsentlige drejer sig om Penge, de har staaende i Sparekasser og Banker. Det er altsaa ikke noget, man selv er uvidende om, man har sin Sparekassebog eller Bankbog og kan deraf se, hvorledes det forholder sig med den rørlige Formue i Penge.

Hr. Im. Bang illustrerer den meget almindelig holdte Udtalelse ved et Eksempel, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Eksempelvis skal nævnes, at i en Kommune paa Sjælland har 11 Gaardmænds Skatteansættelser været Genstand for Undersøgelse. Resultatet var, at 2 af dem var død for nylig, hvorfor disse Sager henlagdes. For 1 er Sagen endnu ikke afsluttet. Tilbage bliver 8 Sager, som er blevet afsluttet paa den Maade, at 2 for at affinde sig med Skattevæsenet tilbød at betale hver indtil 1 000 Kr., 2 betalte mellem 1 000 og 2 000 Kr., en betalte 2 500 Kr., en 4 000 Kr., en (som er Medlem af Sogneraadet) 18 000 Kr. og en 32 000 Kr. Den sidstnævnte opgav pr. 1. Januar 1918 sit Bank- og Sparekasseindestaaende til 41 000 Kr., medens det virkelige Beløb“ — altsaa Sparekasse- og Bankbeløbet, som han kunde kontrollere ved at se i sin Bog — „var 108 633 Kr.; pr. 1. Januar 1922 opgav han 45 000 Kr., medens han havde 149 173 Kr. For 1921 selvangav han Indtægten til 9 700 Kr., medens den i Virkeligheden var 28 641 Kr.“ Og saa fortsætter han: „Saaledes kunde nævnes mangfoldige Eksempler“ — det er altsaa ikke et løse-revet Eksempel, hvis det var det, havde det ingen Interesse, vi ved jo, der er Mennesker i alle Samfundslag, der bærer sig galt ad i den Henseende, men Hr. Im. Bang kan nævne „mangfoldige Eksempler“. — „En Gaardmand i det sydlige Jylland opgiver Formuen 128 000 Kr. for lavt, en Gaardmand i det nordlige Jylland 88 000 Kr. for lavt, en Gaardmand paa Sjælland